

399. Велико безуміе е да ся притечешъ при единного, кой-то не тя выка; и по-велико безуміе е да ся отвѣщавашъ когда не тя пыта нѣкой; и двойно най велико е да ся хвалишъ че си умудръ, безъ да имашъ нѣкое ученіе.

400. Не существува болестъ по-опасна, колко-то е скудость-та отъ разумъ.

411. Между пороцы-те, щеславіе-то и любовь-та камъ несогласіе-то две са лошевини, кои-то трудно ся поправяватъ.

422. Разговоръ-атъ приводитъ добро-то или зло-то что дохожда намъ.

533. За да навидишъ нѣкого не е зло дѣло; но насъ трѣба да го чинишъ толкова често, что-то да ся принуди оный человекъ, кого-то пощщавашъ да ты каже: стига Господине.

441. Кой-то изобличава (мжмри) нѣкого прѣдъ челоувѣцы-те, обезчестява го.

455. Кой-то говори мало, показва знакъ на разумность.

465. Истинно-то къ Богу благочестіе едно-го Владѣтеля (царя) состоитъ въ тыя: сирѣчь да пребывава въ предѣлы-те си; да сохранява услоуія-га, да ся благодари на оный, кой-то има; да терпи великодушно лишение-то отъ вѣжкоу нѣчто, кое-то не има.

477. Когда принуждавашъ нѣкого да ти про-